

26-1-35
ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Σάββατον 26 Ίανουαρίου 1935, ὥραν 3 μ.μ. ἀκριβῶς

ΤΗΙ ΑΡΩΓΗΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

**ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ**

Β^Α ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893-1935

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

Κ^Α Ο. ΛΕΡΧΕ

Ύψμα

Δ^{ΝΙΣ} Κ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Πιάνο. Διπλωματούχος τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν

Τιμὴ εἰσιτηρίων ἡριθμημένων: Γενικῶς Δραχ. 10

Οἱ Σπουδασταὶ κατὰ τὴν εἴσοδον δεόν νὰ παρουσιάξουν
μετὰ τοῦ εἰσιτηρίου των καὶ τὸ δελτίον ταυτότητος αὐτῶν,
ἐκτὸς ἐὰν προσέρχωνται ὁμαδικῶς συνοδευόμενοι ὑπὸ κα-
θηγητοῦ αὐτῶν.

*Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλεξήματα.*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. *Συμφωνία αρ 5* . . . . . L. van BEETHOVEN

I. Allegro con brio

II. Andante con moto

III. Allegro

IV. Finale

ὑπὸ τῆς ὁρχήστρας

2. *Φάουστ* . . . . . CH. GOUNOD

Ἄρια τῶν στολιδιῶν

Ἡ Κα Ὀλγα Λέριχε

καὶ ἡ ὁρχήστρα

3. *Κοντσέρτο εἰς Μι β* . . . . . FR. LISZT

Ἡ Δνις Κλειῶ Φιλιππίδου

καὶ ἡ ὁρχήστρα

α. *Σπουδὴ (Révolution)* . . . . . FR. CHOPIN

β. *Μεγάλῃ Πολωνέζα εἰς Λα β* . . . . .

(Κατ' ἐνορχήστρωσιν Dem. Royal-Levitzky)

ὑπὸ τῆς ὁρχήστρας

Πιάνο τῆς Συναυλίας: STEINWAY & SONS

Ἀντιπρόσωπος: Ε. Τσαμουρτζής

L. van BEETHOVEN

5η Συμφωνία.

Ὁ Μπετόβεν ἔγραψεν ἑννέα Συμφωνίας ἐκάστη τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἕνα ἰδιαίτερον μνημεῖον τέχνης. Μία ἀπὸ τὰς πλέον χαρακτηριστικὰς καὶ δημοφιλεῖς Συμφωνίας αὐτῆς εἶναι ἡ σήμερὸν ἐκτελοῦμένη «Πέμπτη Συμφωνία» ἢ ἀποκαλουμένη «Συμφωνία τοῦ Πεπρωμένου», διότι:

«Ἐτσι κτυπᾷ στὴν πόρτα μας τὸ Πεπρωμένον», ἐξήγησεν ὁ ἴδιος ὁ Μπετόβεν εἰς τὸν μαθητὴν του Σίνδλερ τὸ ἀρχικὸν θέμα τῆς Πέμπτης Συμφωνίας, τὸ πλέον λακωνικὸν θέμα ποῦ ἐγνώρισεν ἡ συμφωνικὴ μουσικὴ, διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 μόνον φθόγγους καὶ διασχίζει ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ὅλον τὸ πρῶτον μέρος τῆς Συμφωνίας, σὰν ἕνας ἀκατανίκητος ρυθμὸς τῆς Εἰμαρμένης.

Εἰς τὸ δεῦτερον μέρος τὸ αἰσθημα τῆς ἐλπίδος ἐκφράζει τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἥρεμον αὐτοπεποίθησιν τοῦ ἀνθρώπου ποῦ παρ' ὅλου τοὺς μύθους καὶ τοὺς ἀγῶνας του μένει προσηλωμένος εἰς τὸ καθήκον του.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος γίνεται ἐκ νέου αἰσθητὸς ὁ ρυθμὸς τοῦ Πεπρωμένου, ὁ μυστηριώδης καὶ γεμάτος κατήφειαν χαρακτὴρ κυριαρχεῖ ὅπως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Συμφωνίας, ἀλλ' ὅπως ἀπὸ τὸ σκοτὸς προβάλλει τὸ φῶς ἔτσι καὶ εἰς τὸ ἠρωϊκὸ *Φινάλε* τῆς Συμφωνίας, δεσπόζει τὸ αἰσθημα τῆς ἀπολυτρώσεως. Ὅλον αὐτὸ τὸ μέρος εἶναι ἕνας θριαμβευτικὸς ὕμνος, τὸν ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασιγάσῃ ὁ ὑπόκωφος ρυθμὸς ποῦ γίνεται πάλιν αἰσθητός.

Σπουδή και Μεγάλη Πολωνέζα.

Ἐκ τῶν δύο ἔργα δι' ὁρχήστραν πού ἐκτελοῦνται σήμερον, περνᾷ ἡ μεγάλη ψυχὴ ὄχι μόνον τοῦ μουσουργοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ πατριώτου. Διότι ὁ Σοπὲν εἶναι τὸ ὠραῖον παράδειγμα τοῦ καλλιτέχνου ὁ ὁποῖος ἐξόριστος ἀπὸ τὴν πατρίδα του Πολωνίαν, εἰς τὸ Παρίσι, μέσα εἰς τὸν κύκλον τῶν μεγαλυτέρων διανοουμένων τῆς ἐποχῆς του Μπαλζάκ, Οὐγκώ, Μυσέ, Λιστ κ. ἄ. μεγάλος, ἤδη καὶ ἔνδοξος, ποτὲ δὲν ξεχνᾷ τὴν μακρυνήν του πατρίδα εἰς τὴν ἐποίαν ἀφιερώνει τὰς ὠραιότερας του ἔμπνευσεις καὶ τὰ καλλίτερα δημιουργήματά του. Ἐκ τῆς «Σπουδῆς» πού λέγεται καὶ «Ἐπανάστασις» περνᾷ πράγματι μία ἐπαναστατικὴ πνοή, ἐνῶ ἡ μεγάλη Πολωνέζα εἶναι μιὰ ἀνάμνησις τῶν λαϊκῶν χορῶν τῆς Πολωνίας, ἕνας ὕμνος τῆς πατρίδος του καὶ μιὰ ὑπόμνησις ὅτι ὁ ἥρωϊσμός της δὲν ἔμπορεῖ νὰ καταβληθῇ. Τὸ πόσον ὁ Σοπὲν ἐπροφήτευσεν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Πολωνίας μᾶς τὸ ἐξηγεῖ τὸ γεγονός τῆς νεκραναστάσεως τοῦ μεγάλου καὶ ἥρωϊκοῦ αὐτοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου ὁ Σοπὲν ὑπῆρξεν ἕνα ἀπὸ τὰ ἐνδοξότερα τέκνα.